

El cinema espanyol en el 75

Segons un informe del servei sindical d'estadística del Sindicat Nacional de l'Espectacle, la situació del cinema espanyol —en els seus diversos aspectes de producció, distribució, etc.— continua sostenint una tònica precària. La seva evolució, malgrat que la pèrdua de terreny enguany ha estat menor respecte als anys passats, manifesta un descens continuat.

Dades reveladores en aquest domini són les següents: en el cicle de producció de llargmetratges, la xifra de 102 pel·lícules realitzades el 1975 contrasta sensiblement amb les 125 realitzades, per exemple, el 1969. En l'àmbit de la producció, també

la xifra de 60 empreses productores actives representen un descens pal·lès en l'esmentat sector, si es compara amb les 79 de l'any 1969 o la mateixa xifra del 1974. Tampoc el cicle d'explotació no reeixí gaire, car de 402 pel·lícules estrenades a Madrid, el 1969, s'ha passat, el 1975, a 382.

Durant l'any 1974, l'Agrupació d'Empresaris de Cinema organitzà un cicle de conferències on s'encetaren tots els temes que afecten l'exhibició i tot el cinema en general. La sobredita problemàtica ha quedat penjada durant l'any 1975, a l'espera que la nova llei de cinema resolgui d'una vegada els problemes que té plantejats la cinematografia.

CINEMA

"Prohibido saber"

Cine Petit Pelayo (Barcelona). — Una determinada mena de pel·lícules es venen (es volen vendre) perquè hi ha el ganxo de l'actor. A Hollywood, quan rutllava "a la clàssica", d'això en deien "star system".

Ara n'hi continua havent. La manipulació és diferent. Diguem que ara apareix més sofisticada. Abans, Rodolfo Valentino era un bon jan i prou. Ara, Robert Redford no és solament un xicot atractiu, de més a més, sembla intel·ligent. Abans, els presentaven embolicats amb paper de plata. Avui no hi ha inconvenient a servir-los més aparentment despenjats. Trintignant és d'aquests. Mai no he acabat de creure en el valor de l'actor de cinema. Feu plans curts on n'hi hauria d'haver un de llarg, i qualsevol potser i fer-s'hi veure. L'actor al cinema és una presència molt més manipulable que al teatre. Trintignant no és el mateix quan l'agafa Bertolucci ("Il conformista") que quan treballa amb la seva dona. Bertolucci sap fer que no sembli un pal plantat. Nadine no gaire. Es clar que "Il conformista" és una cosa i "Prohibido saber" una altra de molt diferent. No volem aquí debatre els mereixements personals de Jean-Louis Trintignant. Unicament dir que és una estrella i si a una pel·lícula no li toca fer res més de bo, doncs ja tenim assegurat el seu protagonisme estel·lar.

"Prohibido saber" és un film fet en petit comitè per la família Trin-

tignant amb el cop clar de tenir Jean-Louis de personatge principal. Sense ell, quasi podem jugar-nos-hi el coll, no hi hauria pel·lícula. Ell és l'expectativa de venda. La resta ja no amoina tant. Però la seva esposa Nadine Marquant (fixeu-vos la quantitat de marquants que surten als títols de crèdit) vol fer pel·lícula d'autor, de gran tema. I agafa la política. Un candidat conservador (UDR potser?) ha d'amagar l'assassinat del seu fill perquè el compliria en un afer molt dubtós de propaganda electoral i piquets parapolicials. Un advocat investiga i, xanoxano, en traurà l'entrellat. El film, afavorint la nostra identificació amb el protagonista, respecta la investigació de l'advocat (Trintignant) i dona les dades fonamentals quan són descobertes per aquest. Mai no empra l'absoluta possibilitat del cinema per a la ubiqüitat. És la renúncia de la informació, la victòria de la intriga.

Quan, al final, el personatge de Trintignant dubti de la maldat intrínseca del polític, nosaltres que "som" Trintignant també en dubtarem. Nadine deu saber que hi ha un pseudo-cinema polític on ningú no parla de cap més tema que dels congressistes i dels jutges dolents. I ella —sempre fent cabòries psicologistes per la nostra banda— deu haver desitjat fer una pel·lícula més complexa. I el problema és que ha tret allo, però no hi ha posat res més. Ni un trist alcalde una miqueta dimoni.

TOMAS DELCLOS

AL VENT

"Colors: festa de la percussió"

Avui i demà, a partir de les deu en punt del vespre, l'Orfeó de Sants de Barcelona serà escenari d'un parell de vetllades que, si més no, en un principi, sembla que seran d'allò més interessants per als afeccionats a la música popular actual i que han estat anunciades amb el títol de Colors: Festa de la percussió. Hi participaran quatre percussionistes de primera línia, tots ells residents al nostre país des de fa temps i plenament identificats amb els corrents avantguardistes i experimentals de les noves generacions de músics catalans, però de procedències geogràfiques ben diverses: des dels xilens "Kruppa" Quinteros i Santa Salas fins al cubà Pedrito Díaz, bo i passant pel català Manuel Joseph. Amb ells, en un acompanyament instrumental que pot ésser molt interessant, intervindran a Colors: Festa de la percussió el saxofonista canadenc Dave Pybus, el contrabaixista Xavier Batllés i la flautista Tete Matutano, els dos últims catalans i també molt lligats a diverses experiències musicals d'avantguarda que s'han realitzat al país d'uns anys ençà.

Colors: Festa de la percussió pot ésser una nova experiència d'investigació. Sembla que justament es vol posar en relleu la importància del ritme als nous corrents expressius de la nostra música popular actual, on sovint ha predominat excessivament el contingut líric i melòdic, amb el detriment conseqüent per a uns instruments com els de percussió, la importància i els enormes recursos dels quals són encara per descobrir tret d'algunes experiències fetes per l'Orquestra Mirasol, diversos membres de la qual, com el mateix Xavier Batllés, els seus actuals companys Quinteros i Salas i els seus antics acompanyants Díaz i Pybus, tindran una part ben destacada en aquestes dues sessions en les quals sembla molt probable que tindrem l'ocasió de conèixer directament i personalment la nova línia de la pròpia Orquestra Mirasol.

JOAN BAEZ: "COME FROM THE SHADOWS"

Joan Baez és, probablement, la cantautora nord-americana que gaudeix d'un prestigi internacional més gran. Als seus trenta cinc anys actuals, és considerada com una de les veus més destacades de la cançó popular actual d'arreu del món, i és ben lògic que sigui així, puix que d'ençà de la seva presentació al Folk Festival de Newport, l'any 1959, ha seguit tota una carrera artística eminentment rigorosa i que figura per mèrits propis entre les millors, no únicament dins els corrents de la música nord-americana d'arrels folklòriques, sinó en el camp molt més extens de l'autèntica cançó popular, la que es nega a renunciar a la seva qualitat d'art fonamentalment utilitari i al servei dels interessos genuïns del poble.

Come from the shadows, el darrer àlbum discogràfic de llarga durada publicat per Joan Baez a casa nostra, és una petita obra mestra de l'especialitat. Hi retrobem la Joan Baez de sempre, amb la seva veu eminentment expressiva i amb tota la seva força comunicativa, amb tota la seva habitual càrrega antibel·licista i pacifista, amb tot el seu esperit inconformista davant un món on l'explotació de l'home per l'home és un fet dissortadament quotidià i d'abast general. També hi retrobem la intèrpret càlida i fidel de les cançons més diverses, des d'algunes de les seves pròpies composicions —és el cas de Prison Trilogy (Billy Rosa), To a stranger, Myths, Weary mothers (People's union), To Bobby, Song of Bangla Desh...— fins a les d'altres autors —entre les quals cal destacar especialment la seva esplèndida interpretació de la versió anglesa de Le Partisan, la gran cançó escrita per Hy Zaret i Anna Marly, o la d'Imagine, la coneguda obra de John Lennon.

Come from the shadows és una producció discogràfica d'una qualitat extraordinària. Davant tantes

obres estupefaents i buides de contingut amb què som bombardejats constantment des dels Estats Units, val la pena d'escoltar amb calma i deteniment una obra com aquesta de Joan Baez, on la cançó assoleix fites molt altes com mitjà artístic de comunicació al servei del poble.

UNES PREGUNTES A RTVE

Quan podrem veure el famosíssim A su aire enregistrat per Lluís Llach i mai no emès fins ara?

Quan es faran realitat les clausules del contracte signat amb Raimon per a gravar dos programes especials, cadascun d'ells d'una hora de duració?

Quan podrem tornar a veure Mundo Pop, probablement l'únic programa musical on la nova cançó era tinguda en compte?

Quan RTVE serà la ràdio-televisió de tots els pobles de l'Estat espanyol i no l'emissora burocràtica, centralista i discriminadora de les diverses nacionalitats ibèriques?

Quan rebran reposta aquestes preguntes?

JORDI GARCIA-SOLER

AVUI ACTUEN

Dolors Laffite, a Zeleste de Barcelona, a les 20.30.

Colors: Festa de la percussió, amb Xavier Batllés, Pedrito Díaz, Tete Matutano, Manuel Joseph, Kruppa Quinteros i Santa Salas, a l'Orfeó de Sants de Barcelona, a les 22.00.

Ramon Muntaner, Joan Isaac, Xavier Ribalta i Quart Creixent, al Pavelló d'Esports de Granollers, a les 22.30.

Celdoni Fonoll i Pius, a la Jovenut Catòlica de Molins de Rei, a les 22.30.

Pi de la Serra i Marina Rossell, a la Casa Municipal de Cultura de Palamós, a les 22.30.

La Trinca, al teatre Romea de Barcelona, a les 22.30.

Doctor Jazz Band, a La Cova del Drac de Barcelona, a les 23.00.

ALBERT GRAU I LLACH
Representant exclusiu de:

La Trinca
Pere Tapias

Tel·l. 253 86 41 - BARCELONA

PRIORAT - LA RIBERA
TERRA ALTA
FESTIVAL DE
CANÇO CATALANA A
VINEBRE

Recital
OVIDI MONTLLOR

30 d'abril, 10.30 vespre "Casino"

NO HI FALTEU
US ESPEREM
TOTS AL RECITAL

AMB EL BARÇA A
NOSTRE MÓN

Divendres a les 20.55 h. retransmissió del partit per circuit de TV NOSTRE MÓN (Plaça. Lesseps, 3)

P A U

PER A VOSTRE I LA SEVA FAMILIA
LI OFERIM A LA URBANITZACIÓ
MAS MESTRE

SENSE CONTAMINACIÓ

AIG A PURÍSSIMA I INESGOTABLE I NOMES A CINC MINUTS DE SITGES

RESTAURANT, TELEFON, PISCINES, TENIS, MINI-GOLF, "PICADERO" CAVALLS

CONSTRUIM EL SEU XALET GRANS FACILITATS

DESCOMPTES ESPECIALS PER ELS LECTORS D'AVUI

TELF. 223 31 73 - 218 29 43

PERMIS DE CONDUÏR

JA NO FA FALTA EL SERVEI SOCIAL

PER OBTENIR-LO

AUTOESCOLA «POBLE NOU»

Passeig del Triomf, 39

DIRECTOR: JOSEP LLARCH

INVERSIO EXCEL·LENT

CADAQUES

COMPRI LA SEGONA VIVENDA EN UN EDIFICI

DE CATEGORIA. INFORMES MOSAFA, S. L.

BRUSL 36. T. 227-64-23. BARCELONA - 6

alcázar

AVUI, TARDA, ¡ESTRENA!

¡UNA PEL·LÍCULA
QUE HA PASSAT
A LA HISTORIA
DEL CINEMA!

(Autoritzada majors 18 anys i 14 acompanyats)
VENDA ANTICIPADA DE LOCAL TATS